

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 14 dyrektywy 2004/48⁽¹⁾ sformułowanie „rozsądne i proporcjonalne koszty sądowe oraz inne wydatki” stoi na przeszkodzie uregulowaniu belgijskiemu, stwarzającemu sądowi możliwość wzięcia pod uwagę dokładnie określonych, specyficznych elementów danej sprawy i przewidującemu w kontekście kosztów zastępstwa procesowego przez adwokata system zróżnicowanych stawek ryczałtowych?
- 2) Czy zawarte w art. 14 dyrektywy 2004/48 sformułowanie „rozsądne i proporcjonalne koszty sądowe oraz inne wydatki” stoi na przeszkodzie orzecznictwu, zgodnie z którym koszty doradcy dysponującego wiedzą techniczną podlegają zwrotowi jedynie w przypadku zachowania nieprawidłowego (z punktu widzenia powstania odpowiedzialności umownej lub pozaumownej)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Włochy) w dniu 9 lutego 2015 r. – Esse Di Emme Costruzioni Srl/Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-59/15)

(2015/C 138/47)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Catanzaro (Włochy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Esse Di Emme Costruzioni Srl

Strona pozwana: Tribunale Amministrativo Regionale della Calabria, Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada ustanowiona w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, uszczegółowiona w dziedzinie zamówień publicznych przez art. 1 dyrektywy 9/665/EG Rady z dnia 21 grudnia 1989 r.⁽¹⁾, zgodnie z którym każda osoba, której prawa lub swobody zagwarantowane w prawie Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego odwołania się do sądu, stoi na przeszkodzie przepisom prawa krajowego takim, jak w niniejszej sprawie art. 9, 13 i 14 dekretu Prezydenta Republiki nr 115 z dnia 30 maja 2002 r., które dla wszczęcia postępowania przed sądami administracyjnymi w dziedzinie zamówień publicznych przewidują wyższą opłatę sądową, niż w przypadku postępowań sądowno-administracyjnych w innych dziedzinach?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-476/12, Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 lutego 2015 r. przez Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH

(Sprawa C-60/15 P)

(2015/C 138/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (przedstawiciele: S. Altenschmidt i P.-A. Schütter, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Wnosząca odwołania wnosi do Trybunału o uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-476/12.
- Ponadto wnosząca odwołanie wnosi o uwzględnienie żądania przedstawionego w pierwszoinstancyjnej skardze o stwierdzenie nieważności, a mianowicie żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 17 stycznia 2013 r. (GestDem nr 3273/2012).

Zarzuty i główne argumenty

Według wnoszącej odwołanie Sąd nie uwzględnił wymogów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1367/2006⁽¹⁾ w odniesieniu do istnienia podstaw odmowy przyznania swobodnego dostępu do informacji dotyczących środowiska. Wbrew postanowieniom art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Sąd nie dokonał zawężającej wykładni podstaw odmowy określonych w art. 4 ust. 3 i art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001⁽²⁾. Sąd nie uwzględnił także w należyty sposób interesu publicznego w dostępie do informacji dotyczących środowiska, na który powołała się wnosząca odwołanie. W efekcie zaskarżony wyrok stoi także w sprzeczności z konwencją z Aarhus o dostępie do informacji dotyczących środowiska.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag,
ośrodek zamieszcowy w 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 12 lutego 2015 r. – Mehrdad
Ghezelbash/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sprawa C-63/15)

(2015/C 138/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, ośrodek zamieszcowy w 's-Hertogenbosch.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mehrdad Ghezelbash.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

1. Jak szeroki jest zakres art. 27 rozporządzenia nr 604/2013⁽¹⁾, samodzielnie, a także w związku z motywem 19 tego rozporządzenia?

Czy osoba ubiegająca się o azyl, znajdująca się w sytuacji takiej jak niniejsza, w której cudzoziemiec dopiero po nastąpieniu uznania odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu zostaje skonfrontowany z odnośnym wnioskiem o przejęcie rozpatrzenia tego wniosku i po uwzględnieniu tego wniosku cudzoziemiec przedstawia dowody, które mogą prowadzić do konkluzji, że to nie państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek o przejęcie, lecz wnioskujące państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, a następnie wnioskujące państwo członkowskie nie bada tych dokumentów, ani nie przedstawia ich państwu członkowskiemu, do którego skierowano wniosek o przejęcie, ma na podstawie tego artykułu prawo do (skutecznego) środka zaskarżenia przeciwko stosowaniu wymienionych w rozdziale II[II] rozporządzenia nr 604/2013 kryteriów służących ustaleniu odpowiedzialnego państwa?